

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

בפני
כב' השופטת נטע רות
נ.צ. גב' יוכבד הוכמן-שוורץ

המבקש
ד"ר שמעון מימון
ע"י ב"כ עו"ד רובין

נגד

המשיבים
1. עיריית תל-אביב יפו
2. המרכז הרפואי תל-אביב ע"ש סוראסקי
ע"י ב"כ עוה"ד סמו וקרן

החלטה

1
2
3
4
5 1. השאלה המרכזית שהובאה לפתחנו הינה – האם נפל לכאורה פגם בהחלטת ראש עיריית ת"א-
6 יפו (להלן: "ראש העירייה") מיום 19.9.12, אשר החליט על השעייתו הדחופה של המבקש החל
7 מיום 19.9.12 למשך 14 יום ולאחר מכן על הארכת ההשעיה למשך 30 ימים (עד ליום 18.10.12),
8 מכח סעי' 48 לחוק שרות המדינה (משמעת) התשכ"ג-1963 כפי שהותאם לעובדי הרשויות
9 המקומיות בתקנות הרשויות המקומיות (משמעת) (התאמת הוראות) התשל"ט-1979, זאת
10 באופן המצדיק את התערבות בית הדין ואת ביטול ההחלטה (להלן: "ההחלטה").

11
12 2. כמו כן ובשים לב לכך שמדובר בהליך זמני נדרשות אנו להכריע בשאלה האם מאזן הנוחות
13 נוטה לעבר המבקש באופן המצדיק התערבות בהחלטה בשלב זה, ככל שהוכחה עילת תביעה
14 לכאורה.
15

התשתית העובדתית הלכאורית

16
17 3. המבקש הינו רדיולוג מומחה מזה 16 שנים ומומחה בתחום הניירו-רדיולוגיה הפולשנית מזה 14
18 שנים. המבקש מועסק במרכז הרפואי תל-אביב ע"ש סוראסקי (להלן: "המרכז") החל משנת
19 2006 בתפקיד ממלא מקום מנהל היחידה לניירו-רדיולוגיה פולשנית. יחידה העוסקת באבחון
20 ובטיפול בבעיות כלי דם של המוח, הפנים ועמוד השדרה ומסונפת למחלקה הניירו-רדיולוגית של
21 המרכז (להלן: "היחידה").
22

23 4. בין הצדדים לא היתה מחלוקת על מומחיותו של המבקש בתחום עיסוקו ועל היותו כהגדרת
24 המשיבה "וירטואוז בתחומי" ואחד מן הרופאים המובילים בארץ בתחום הניירו-רדיולוגיה
25 הפולשנית.
26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

- 1 המבקש הוא שהקים את היחידה במרכז והוא ששימש כחלוץ לפני המחנה בטיפול באמצעות
2 צנתורים במוח לאחר שבץ מוחי, בישראל. טיפול המאפשר לחולים הסובלים משבץ מוחי,
3 הוצאתו של תסחיף מן המוח ומביא להפחתה משמעותית במספר החולים הסובלים מנוק
4 תפקודי בעקבות שבץ מוחי. במהלך השנים, אף קיבל המבקש מכתבי הערכה ותודה מגורמים
5 שונים על הטיפול שהושיט לחולים.
6
7 לא היתה מחלוקת על כך שבמהלך תקופת עבודתו טיפל המבקש באלפי חולים והציל רבים
8 מהם ממוות ומנכות וכן כי הוא משמש כמדריך ומכשיר רופאים בארץ ובחו"ל בתחום הנוירו-
9 רדיולוגיה הפולשנית. נוכח שיעור קומתו המקצועי ובמהלך השנים שעבד במרכז "הוקפץ"
10 המבקש לעיתים קרובות לבצע התערבות פולשנית מצילת חיים, מחוץ לשעות העבודה הרגילות
11 או השגרתיות ומעבר לימי הכוונות אליהם שובץ.
12
13 5. מעבר לעבודתו במרכז מפעיל המבקש מרפאה פרטית ומבצע טיפולים במסגרת מוסדות
14 רפואיים פרטיים, וזאת באישור המרכז. מטעם זה הועמד היקף משרתו במרכז על 90%.
15
16 6. המשיבה (להלן: "העירייה") אחראית להפעלת המרכז המנוהל על-ידי פרופ' גבי ברבש (להלן:
17 "פרופ' ברבש").
18
19 7. עם תחילת עבודתו של המבקש במרכז סוכמו בין הצדדים תנאי עבודתו, ובין היתר, הוסכם כי
20 יוקצו למבקש 10 כונוניות מתוכננות בכל חודש. אלא שבפועל, עד לתחילת שנת 2010, שימש
21 המבקש ככוונן היחידה במשך כל ימות השנה והיה זמין לקריאות ול"הקפצות" באופן תכוף,
22 נוכח סוג התמחותו, מיעוט המומחים בתחום ורמתו המקצועית.
23 בתחילת שנת 2010 החלו רופאים נוספים לבצע כונוניות ביחידה ומשכך נערך לוח כונוניות
24 שחולק בין המבקש לבין רופא נוסף, כאשר על פי החלטת המרכז, שהמבקש לא היה שותף לה,
25 לחלק מימי החודש לא הוקצה כוונן כלל.
26
27 8. לגירסת המבקש, שלא נסתרה, הסמכות לנהל את לוח הכונוניות החל מחודש 1/12 הועברה
28 מידי [של המבקש] לידי מנהל המחלקה הנוירו-כירורגית. זאת לאחר שהנהלת המרכז החליטה
29 על פיצול היחידה לשתי יחידות: האחת תחת ניהולו של המבקש והשנייה תחת ניהולה של ד"ר
30 טל יונאש העוסקת אף היא בתחום הנוירו-רדיולוגיה הפולשנית.
31
32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

9. מתוקף תפקידו כמ"מ מנהל מחלקה ומעבר לתשלום שקיבל בעבור 10 ימי כוננות, קיבל המבקש תשלום נוסף בגין רכיב המכונה "כוננויות על" - בעבור 27 ימים של כוננות זו (בהתחשב בכך שהיקף משרתו הועמד על 90%), כאשר בין הצדדים נטושה מחלוקת ביחס להיקף האחריות המוטל על "כונן העל" הנובע מההגדרה המצויה בחוזר מנכ"ל משרד הבריאות, הקובע בהקשר זה כך:

"אחריות מנהל המחלקה ככונן על"

למנהל המחלקה המשמש ככונן על, אחריות כוללת על הנעשה במחלקה. תפקידו לסייע לרופא התורן ולרופא הכונן, במקרה וקיים מצב בו הם מתקשים למלא את תפקידם במהלך תורנות, בשל הבעיות הרפואיות של המטופל, או שנדרשת מיומנויות רפואיות ייחודיות.

במקרים שבהם יהיה מנהל המחלקה מעורב באופן פעיל, תועברנה הסמכות והאחריות אליו."

(ראה – סע" 5 להנחיות בענין אחריות הרופא התורן, הרופא הכונן ומנהל המחלקה ככונן על מיום 2.1.11).

יצוין כי הנחיות אלה עוגנו, בין היתר, נוכח ביקורת שנמתחה על עמימות ההגדרה של כוננות העל ואי הבהירות באשר לאחריות המוטלת על "כונן-העל". ביקורת זו נמתחה הן הן על-ידי וועדה של משרד הבריאות (בדו"ח לשנת 2003) שבחנה את הנושא והן על ידי מבקר המדינה (ראה – נספחים 6-7 לבקשה).

10. יאמר כבר כאן כי בעוד שבהגדרת האחריות של "הרופא הכונן" (להבדיל "מכונן-העל") עוגנו באופן מפורש וב"רחל בתך הקטנה", הוראות בדבר הפעולות האקטיביות שהוא נדרש לעשות במהלך הכוננות, כמו התעדכנות יזומה במצב המאושפזים במחלקות שבתחום אחריותו בתחילת הכוננות ובמהלכה, וכן הוראות ביחס לזמינותו בכל עת במהלך הכוננות לכל קריאה דחופה כמו גם חובתו להתיצב במהירות האפשרית ולא יאוחר מ- 30 דק' ממועד הקריאה - הרי שביחס ל"כונן-העל" לא נקבע דבר לענין זמינותו (ראה – נספח 5 לבקשה סע" 4-5).

נקדים ונציין כבר כאן כי עמימות זו תרמה לכאורה תרומה נכבדה להתהוות הארוע מושא ההחלטה כפי שיוסבר מייד:

11. ביום 10.8.12 שהיה יום ו' בשבוע בשעה 21:30 לערך, עת שהה המבקש בביתו בזכרון יעקב, ולא היה משובץ ככונן, פנה אליו טלפונית - על בסיס הכרות אישית קודמת - מנהל המרכז לרפואה דחופה במרכז הרפואי פוריה בטבריה - ד"ר טל אור וביקש להעביר חולה מהמרכז בפוריה לטיפולו של המבקש במרכז.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועירית ת"א

1 על-פי מכתבו של ד"ר טל אור, המבקש השיב לפנייתו כי הוא איננו הרופא הכונן וביקש ממנו
2 לפנות לתורן הנוירולוגי בביה"ח, כאשר ד"ר טל אור מצידו החליט לפנות בענין זה למנהל
3 המרכז.
4
5 בעקבות חילופי דברים אלה פנה מנהל המרכז, פרופ' ברבש, למנהל מערך הנוירו-כירורגיה,
6 פרופ' צבי רם - הממונה על היחידה המסונפת למערך זה - וביקש ממנו (מפרופ' רם) לפנות
7 למבקש על מנת להורות לו להגיע מיידית למרכז לצורך הטיפול בחולה שעדיין שהתה בבי"ח
8 פוריה.
9 בשיחה שניהל פרופ' רם עם המבקש, שב המבקש וציין כי הוא אינו כונן, אלא שפרופ' רם
10 בתגובה עמד על התייצבותו המיידית של המבקש בתוקף תפקידו כ"כונן-על"י ובשים לב לכך
11 שלא היה רופא כונן אותו יום.
12 לאחר שיחה זו התקשר אף פרופ' ברבש אל המבקש ודרש את התייצבותו המיידית במרכז.
13 יצויין כי אין חולק על כך שלא הייתה פנייה מצד המרכז למנהלת היחידה הנוספת במרכז ד"ר
14 יונאש מסיבות לא ברורות ובסופו יום החולה הועברה לטיפול בביה"ח הדסה בירושלים.
15
16 12. גרסת המבקש, השנויה במחלוקת היא – כי הוא הבהיר לפרופ' ברבש במהלך השיחה ביניהם
17 כי הוא אינו כשיר להגיע מיידית למרכז לשם טיפול בחולה וכי הוא יוכל להגיע רק בעוד 2-3
18 שעות מביתו בזכרון יעקב למרכז בת"א. זאת בלא שנתן הסברים לאי כשירותו.
19 המבקש הבהיר במהלך שימוע שנערך לו ובעדותו בבית-הדין כי עיקר הטעם לאי הגעתו
20 המיידית לביה"ח היה נעוץ בכך שמצבו הגופני במועד האירוע לא איפשר הגעה מיידית בבטחה
21 מביתו למרכז וביצועה של פעולה פולשנית בחולה על שולחן הניתוחים בלא שזו תסכן את חייה.
22 זאת, על רקע אכילה מרובה מהרגיל ונוכח מחלה ממנה הוא סובל. נסיבות שגרמו לו לתחושת
23 עייפות וחוסר עירנות במועד האירוע.
24 לגירסת המבקש, שיחתו עם פרופ' ברבש לא התנהלה על מי מנוחות מתחילתה והובילה
25 אותו לאיבוד עשתונות שגרם לו לכנות את פרופ' ברבש בעידנא דריתחא "אפס מאופס". אמירה
26 אומללה לגביה הביע המבקש חרטה והתנצלות מאוחר יותר, הן במהלך ישיבת השימוע שנערכה
27 לו והן במסגרת הבקשה שהוגשה לבית הדין.
28
29 המבקש הדגיש כי לא היתה זו הפעם הראשונה בה דרש ממנו פרופ' ברבש לשמש הלכה למעשה
30 "ככונן" בפועל הזמין 365 יום בשנה, 24 שעות ביממה, לקריאות מכל בתי החולים בארץ ולא רק
31 מן המרכז באופן שהצריך ממנו, נוכח סוג התמחותו, גם הגעה מיידית על-פי כל קריאה. לדברי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

1 המבקש, בנסיבות אלה ובמהלך תקופה ממושכת הוא נאלץ להכפיף עצמו לדרישה זו שהטילה
2 עליו עומס בלתי סביר.

3
4 מנגד, גרסת המרכז היתה - כי המבקש סירב סירוב מוחלט ובאופן עיקש במועד האירוע
5 להתיצב במרכז מיידית על פי הוראת פרופ' ברבש, תוך שהוא מעלה נימוקים שונים שלא מן
6 העניין ובכך למעשה הפקיר את החולה לגורלה.
7 עם זאת, המרכז אינו חולק על כך שלא נעשתה פנייה למנהלת היחידה הנוספת, ד"ר יונאש וכן
8 כי החולה התקבלה בסופו של יום לטיפול בביה"ח הדסה בירושלים.

9
10 13.8.12 קיבל המבקש זימון לשימוע לצורך שקילת השעייתו הדחופה לפי סעיף 48 לחוק
11 שירות המדינה, כנזכר לעיל. למכתב ההזמנה צורפה המלצה להשעיה דחופה מטעם התובע
12 העירוני למשמעת בו פורטה גירסת המרכז.
13 מפאת חשיבות הדברים להכרעה, מוצאים אנו לפרט את תוכן ההמלצה כלשונה:

14
15 **2.** ביום 10.8.12 בעת שהעובד שימש ככונן על פנה אליו ד"ר ערן טל אור,
16 סגן מנהל ביה"ח פוריה וביקש לשלוח אליו לביה"ח איכילוב חולה עם
17 חסימה של אחד מעורקי המוח. לדברי ד"ר טל אור השיב לו העובד שהוא
18 אינו כונן ולכן אינו מוכן להגיע לביה"ח ולטפל בחולה. בעקבות תשובה זו
19 פנה ד"ר ערן לפרופ' ברבש מנהל המרכז הרפואי וסיפר לו את האמור.
20 פרופ' ברבש הבטיח לו לטפל בעניין.

21 **3.** מיד לאחר מכן, פנה פרופ' ברבש לפרופ' צבי רם, מנהל המחלקה בבקשה
22 שיפנה לעובד וידבר עימו. פרופ' רם דיווח לו, לאחר שדיבר עם העובד, כי
23 העובד הביע השתוממות על כך שפונים אליו הואיל ואינו כונן וכי על פי
24 הנחיות פרופ' רם כלל אינו זכאי להתקשר אליו כי הוא אינו להגדרות של
25 מי שזכאי לעשות כן על פי הנחיות משרד הבריאות.
26 לאחר שפרופ' רם הציג בפניו את המקרה הדחוף ואת היותו של העובד
27 כונן על ושכזה עליו להגיע לטפל בחולה השיב לו העובד כי לפי הגדרת
28 תפקידו עליו להיות זמין טלפונית בלבד ואת הפעולה הטיפולית צריך
29 לבצע הכונן הפעיל. כאשר השיב לו פרופ' רם כי אין כונן פעיל השיב לו
30 העובד כי אין זה מעניינו.

31 **4.** בעקבות האמור פנה פרופ' ברבש ישירות לעובד. עוד לפני שהספיק לדבר
32 התנפל עליו העובד ד"ר מימון ואמר לו "איך אתה מעז להפריע לי ביום
33 שישי שאני לא כונן". כאשר הצליח פרופ' ברבש סופסוף לומר משהו,
34 הוא הבהיר לעובד כי הוא מנחה אותו להגיע לביה"ח לטפל בחולה.
35 בתגובה לכך אמר לו העובד בין השאר "אתה אפס מאופס, אני לא כונן,
36 אין לך זכות לצלצל אליי וכד'". בזאת הסתיימה השיחה.

37 **5.** לאור האמור, הודיע פרופ' ברבש לביה"ח פוריה כי עליהם למצוא רופא
38 אחר מבי"ח אחר. כתוצאה מכך הוטסה החולה לביה"ח הדסה.

39 (ראה – נספח 9 לבקשה).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

14. כמצוין לעיל, גרסה זו לה טוענת המשיבה אינה תואמת את גרסתו של המבקש כפי שפורטה לעיל.

הליך השימוע התקיים ביום 30.8.12 במשרדי העירייה. במהלך השימוע שאמור היה להתייחס, על-פי עמדת המשיבה אך ורק לארוע מיום 10.8.12 ובפתח ישיבת השימוע פרט סמנכ"ל משאבי אנוש ומנהל במרכז, מר אבי פרץ את הרקע לשימוע באופן החורג מן ההתייחסות לארוע אשר יש בו להכפיש את המבקש.

עם זאת, מר פרץ הבהיר כי הדיון בהליך השימוע הוא על הצד הטכני והמשמעותי גרידא; קרי – אי קיום הוראה של מנהל ביה"ח במועד האירוע, כי משרד הבריאות יבדוק את המצבים הרפואיים, וכי ההשעיה הדחופה נדרשת לצורך החקירה המשמעותית על מנת לשקול האם יש מקום להגיש תובענה (ראה – עמ' 5-6 לפרוטוקול השימוע נספח 15 לבקשה).

15. במהלך ישיבת השימוע ציין המבקש, בין היתר, כי בעת גיבוש ההסכמה ביחס לתנאי העסקתו במרכז, הוסכם כי בימים בהם לא ישובץ כונון, הוא יגיע לביה"ח לטפל בעניינים המצריכים את התערבותו בהתאם לאפשרויותיו ובהעדר נסיבות שימנעו זאת, לרבות עייפות או אכילה ושתייה הפוגעות ברמת עירנותו וכי אם תהיינה סיבות שתמנענה את הגעתו, יועבר החולה לבי"ח אחר. המבקש הוסיף וציין באותו הקשר לאמור:

"עם כל הכבוד לכם, 22:30 בלילה יום שישי, אני לא יודע מה כולכם עושים. זה היום היחיד שאני עם משפחתי. ביום שישי אני מרשה לעצמי קצת לאכול יותר ולשתות. כשאני כוונן אני לא שותה ולא אוכל. אוקי. למה? כי יש לי בעיות וסיבות רפואיות שאני לא צריך לפרט אותן פה..."

(ראה – עמ' 14-15 לפרוטוקול השימוע, נספח 15).

כן ציין המבקש במהלך השימוע כי ב-6 השנים האחרונות הוא נדרש פעמים רבות, גם בעת שלא היה כונון, להגיע מביתו שבזכרון יעקב למרכז על-מנת לטפל בחולים משך שעות. בעדותו בבית-הדין ובתשובה לשאלת בית הדין, הוסיף כי מדובר בתדירות של כ-6 פעמים בחודש בממוצע. הוסיף המבקש וטען במסגרת הליך השימוע כי התלונה שהוגשה כנגדו מעוותת את העובדות וכי התשובה שנתן לד"ר טל אור היתה כי הוא אינו כונון אלא כונון-על וכי הוא אינו יכול לעזור לו. זאת, בשונה מכפי שנכתב בהמלצת התובע העירוני אשר הכתוב בה סטה מן הדברים שהעלה על הכתב גם ד"ר טל אור עצמו (ראה – עמ' 16 לפרוטוקול השימוע, נספח 15).

16. המבקש הסביר את "איבוד עשתונותו" במהלך השיחה עם פרופ' ברבש, על רקע הנסיבות שפורטו לעיל, בהתנכלות מתמשכת מצד פרופ' ברבש זאת, תוך שהוא חוזר ומדגיש כי הוא אמר לפרופ' ברבש כי הוא אינו יכול להגיע מיידית אלא תוך 2-3 שעות (עמ' 26 לפרוטוקול)

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

1 אולם פרופ' ברבש מצידו עמד לדבריו על כך שהוא (המבקש) יגיע מיידי, שאם לא כן תוגש נגדו
2 "תלונה נוספת", ובלשון המבקש לאמור:

3 *"בשעה 22:30 בלילה הוא מטלפן מאיים עלי ואני אומר לו תשמע אני לא יכול
4 להגיע כרגע, אני יכול להגיע עוד שעתיים שלוש [הוא אומר] אם [לא] תגיע
5 כרגע זו ההוראה שלי תהיה לך תלונה נוספת, במילה הזאת. אני מוכן ללכת
6 למכונת אמת אם צריך. תלונה נוספת במשרד הבריאות. הוא לא כותב את זה
7 לכם כי זה פרט קטן. מה זה חשוב. באותו רגע אשתי אומרת לי איבדתי את
8 השלווה שלי, מודה אני מתנצל, לא הייתי צריך לאבד את השלווה אבל קצת
9 קשה ביום שישי בערב פעם אחר פעם שמתעמרים בכך שיוצרים לך שם גם
10 בתוך ביה"ח כבר, מסיתים, כמעט כל המחלקה נגדך, אתה צריך להתמודד עם
11 מצבים שמנסים להפיל עליך תיקים רפואיים של מוות של חולים..."*

12 (ראה – עמ' 26 לפרוטוקול השימוע).

13
14 17. במהלך השימוע התריע המבקש על כך שאין הסדרה מערכתית של כונוניות הניירו-רדיולוגים
15 במערך הארצי תוך תאום והעברת מידע שוטף בין בתי החולים באשר לכונונים הזמינים לטפל
16 בבעיות דחופות ולקלוט חולים שמצבם דורש התערבות ניירו-רדיולוגית מכל המרכזים בארץ
17 (ראה – עמ' 32-33 לפרוטוקול השימוע). זאת בשים לב למיעוט המומחים בתחום זה ולאור סוג הסיוע
18 הנדרש במקרים דחופים.
19 המבקש אף העלה טענות שונות ביחס להתנכלות שמתנכל לו לדבריו, פרופ' ברבש משיקולים
20 זרים תוך שהוא מביא לכך דוגמאות מפורטות.

21
22 18. לאחר השימוע נמסרה למבקש הודעה לפיה הוגשה נגדו קובלנה והוא זומן לחקירה גם באגף
23 המשמעת.

24
25 19. ביום 19.9.12, כשלושה שבועות כמעט לאחר ישיבת השימוע נתן ראש העירייה את החלטתו, בה
26 צויין בין היתר, כך:

27 *1. התובע העירוני המליץ בפני להשעותך לאלתר מהעבודה וזאת בעקבות
28 ארוע מיום 10.8.12 של הפרה בוטה וגסה לכאורה של נורמות התנהגות
29 תוך הטחת עלבונות אישים ואמירות חצופות כלפי מנכ"ל המרכז הרפואי
30 ת"א.*

31 *2. לאחר שקראתי בעיון את כל החומר שהונח בפני לרבות פרוטוקול
32 השימוע שנערך לך ביום 30.8.12, חוו"ד מטעם השרות המשפטי,
33 טיעוניך וטיעוני ב"כ עו"ד ארי הר-זהב כמו גם את טיעוניהם של וועד
34 הרופאים, כפי שהועלו בשימוע שנערך לך בלשכתו של סמנכ"ל משאבי
35 אנוש ומנהל, ושקלתי היטב ובכבוד ראש את הדברים שנאמרו, הנני סבור
36 כי יש בידי ראיה מספיקה להוכחת בסיס סביר לחשד כי בהתנהגותך כפי
37 שהועלתה בהליך השימוע, הפרת ביודעין את המשמעת הפרה זדונית
38 וחמורה.*

39 *3. התנהגותך כפי שעולה מהחומרים שבפניי מחבלת בתפקוד התקין של
40 העירייה ובתוך כך של המרכז הרפואי בת"א אינה הולמת עובד עירייה
41 ומהווה פגיעה חמורה בשרות הציבורי העולה כדי הפרה זדונית וחמורה
42 של המשמעת שנעשתה ביודעין.*

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

1 *4. אוסיף כי השעיה דחופה נועדה למקרים בהם יש צורך לשמור על שרות*
2 *העירייה מפני פגיעה חמורה ללא דיחוי. בעניינך אני סבור כי יש חשיבות*
3 *רבה בהשעייתך הדחופה וזאת לנוכח המסר הארגוני והערכי במערכת*
4 *העירונית והצורך בהרתעה של עובדים אחרים מהתנהגות דומה, והנזק*
5 *התדמיתי שעלול להגרם לעירייה ובתוך כך למרכז הרפואי בת"א באם לא*
6 *תושעה בהשעיה דחופה.*

7 *5. לכן נוכח חומרת המעשים החמורים המיוחסים לך, החלטתי מתוקף*
8 *סמכותי לפי סעיף 448 לחוק שרות המדינה (משמעת) התשכ"ג-1963*
9 *כפי שהותקן לעובדי הרשויות המקומיות בתקנות הרשויות המקומיות*
10 *(משמעת) (התאמת הוראות) התשל"ט-1979 להשעותך מעבודתך בעירייה*
11 *החל מתאריך 19.9.12 וזאת לתקופה של 14 יום הנתנת להארכה עד 30*
12 *יום..."*

13
14 20. החלטה זו היא העומדת במרכז ההליך שבפנינו, במסגרתו התבקש בית-הדין ליתן צו המפסיק
15 לאלתר את השעייתו הדחופה של המבקש, נוכח הפגמים שנפלו בהחלטת ראש העירייה ולהורות
16 על המשך העסקתו בתפקידו כאמור על כל הסמכויות והזכויות הנלוות לו.

הכרעה

17
18
19 21. נקדים אחרית לראשית ונציין כבר כאן כי לטעמנו יש לקבל את הבקשה הן מהטעם שהמבקש
20 הצביע על עילת תביעה הנתמכת בראיות לכאורה - זאת, בכל הנוגע לחוסר הסבירות, לחוסר
21 המידתיות ולהעדר ההנמקה של החלטת ראש העירייה והן מהטעם שמאזן הנוחות נוטה
22 לטובתו.

עילת התביעה

23
24
25 ברמה הלכאורית שוכנענו כי בהחלטת ראש העירייה בדבר השעייתו הדחופה של המבקש, נפלו
26 פגמים מהותיים של העדר הנמקה, חוסר סבירות וחוסר מידתיות המצדיקים את ביטולה,
27 כדלקמן:

28
29 22. כפי שפורט לעיל, בין הצדדים נטושה מחלוקת קשה – הן באשר לשאלה העובדתית הנוגעת
30 לטעמים בעטיים לא התייצב המבקש מיידית במרכז, בעקבות פנייתו של פרופ' ברבש במועד
31 האירוע וכן, מחלוקת באשר לטעמים שהובילו את פרופ' ברבש לדרוש מן התובע הגעה מיידית
32 לבית החולים לרבות אופן הדרישה שהיה לדברי המבקש מאיים וכוחני כחלק ממסע של
33 התנכלות.

34 מעבר לכך, התגלעה בין הצדדים מחלוקת באשר למשמעות של "כוננות-העל" ולהיקף האחריות
35 שהיא מחייבת כמו גם ביחס לשאלה – האם דרישתו של פרופ' ברבש מן המבקש להתייצב
36 מיידית - לו הייתה נענית - הייתה עלולה לסכן את חייה של החולה בה דובר נוכח מצבו הפיזי
37 של המבקש בעת האירוע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

- 1
- 2 23. החלטת ראש העירייה שנשמכה בעיקרה על הליכי השימוע, לא התייחסה כלל לטענות כבדות
- 3 המשקל של המבקש, לא כללה נימוקים להעדפה של עמדת המרכז על פני עמדת המבקש
- 4 בנושאים השנויים במחלוקת, הן בפן העובדתי והן בפן המשפטי. כך למשל, ראש העירייה לא
- 5 התייחס כלל לטענות המבקש כפי שהועלו במסגרת השימוע כי הוא לא היה כשיר להגיע מיידית
- 6 למרכז, לאפשרות שציות להוראתו של פרופ' ברבש יביא לסיכון חיי החולה או חיי המבקש
- 7 עצמו, הוא אף לא התייחס ולא הכריע בטענות המבקש ביחס לאופן המאיים שפנה אליו פרופ'
- 8 ברבש שיכול אולי להסביר - אם כי לא להצדיק - את התפרצותו הבלתי נשלטת ואת תגובתו.
- 9 למותר לציין כי ראש העירייה אף לא התייחס לטענות המבקש ביחס לרקע להתפרצות שהיה
- 10 נעוץ לדבריו במסכת מתמשכת של התנכלויות כלפיו.
- 11 משמע - מהחלטתו הקיצונית, גם על פי נוסחה, של ראש העירייה קשה ללמוד מהי התשתית
- 12 העובדתית שעל יסודה החליט את שהחליט ומדוע תשתית עובדתית זו מחייבת באופן סביר את
- 13 המסקנה אליה הגיע בדבר הצורך בהשעיה הדחופה. משמע - מהחלטה זו ניתן רק להסיק כי
- 14 ראש העירייה העדיף את עמדת המרכז וזאת, ללא הנמקה וחרף חילוקי הדעות שבין הצדדים
- 15 בעניינים מהותיים.
- 16
- 17 24. זאת ואף זאת, במסגרת החלטתו לא שקל ראש העירייה את כל השיקולים המהותיים הצריכים
- 18 לענין ולא הביא בחשבון את האינטרס הציבורי; דהיינו - את העובדה שההשעיה הדחופה
- 19 עלולה לגרום לאובדן חיי אדם משמומחה "וירטואוז בתחומי", כהגדרת המרכז דוגמת המבקש,
- 20 יפסיק לאלתר את עבודתו בלא שמרכז או למערכת כולה יש, בשלב זה לפחות, מענה או תחליף
- 21 מקצועי סביר לחלל שמותירה השעיה מיידית מעין זו. זאת בשים לב למיעט המומחים בתחום
- 22 זה בארץ כולה ובמרכז ובשים לב לריבוי הפניות וכמובן לרמותו המקצועית של המבקש.
- 23 לא למותר לציין - כי ככל שסבר ראש העירייה כי התנהלות המבקש, שמהותה כאמור לא
- 24 הובהרה במסגרת ההחלטה - אכן דורשת תגובה מיידית, הרי שניתן היה לשקול חלופות
- 25 מידתיות יותר כמו השעיית המבקש מתפקידו ככונן-על - ענין שהיווה את שורש המחלוקת -
- 26 חלף השעיה מיידית ומוחלטת שעלולה היתה לגבות מחיר בחיי אדם ויש לקוות שלא עשתה כן.
- 27 מכאן שאף לו היה ראש העירייה מבהיר את הנחותיו העובדתיות, מנמק אותן ומעדיף באופן
- 28 מנומק את עמדת המשיבה הרי שעדיין המסקנה המתבקשת הייתה כי החלטתו לוקה בחוסר
- 29 מידתיות.
- 30
- 31 25. מעבר לכך, החלטת ראש העירייה מוקשית מטעם נוסף הנעוץ בסתירה הפנימית שבין עצם
- 32 ההשעיה הדחופה ומטרותיה לבין השיהוי הרב במתן ההחלטה: זאת בשים לב לכך שההוראה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

1 להשעות את המבקש ניתנה כ- 50 יום לאחר אותו ארוע חמור אשר הצדיק להבנת ראש
2 העירייה, תגובה מיידית וחמורה.
3
4 26. זאת ועוד, ראש העירייה לא שקל שיקול מהותי נוסף אותו נדרש היה לטעמנו לשקול כחלק מן
5 ההפעלה הסבירה והמידתית של שיקול דעתו. בהקשר זה מכוונים אנו לחלקם הנכבד של
6 המרכז ושל משרד הבריאות ביצירת הכשל המערכתי שהוביל להטלת עומס בלתי סביר על
7 המבקש ואשר בסופו של יום תרם גם לתקרית המצערת וזאת, בשני היבטים הקשורים זה לזה:
8
9 ההיבט האחד קשור לכך שהנחיות משרד הבריאות (אף בנוסחן נכון להיום) לוקות כאמור
10 בערפול ואינן מגדירות את רמת הזמינות לה נדרש כונן-העל.
11 גם מגרסת המשיבה, כפי שמצאה ביטויה בעדותו של העד מטעמה ד"ר גיל פייר, ניתן ללמוד כי
12 "כונן-העל" אינו נדרש לתכנן את התנהלותו במהלך "כוננות-העל" באופן שיאפשר לו התיצבות
13 מיידית בביה"ח למקרה בו מובא לידיעתו דבר התרחשותו של ארוע הדורש התערבות ובמקרה
14 דנן, התערבות נורו-רדיולוגית פולשנית. מכאן - שבמישור המערכתי כונן העל רשאי לצאת
15 מנקודת הנחה כי במקרה חרום "המערכת" תהא מסוגלת לספק פתרון הולם לכל חולה גם
16 בלעדיו ככל שהוא לא יהיה זמין מיידית או ככל שהוא יהיה בלתי כשיר לסייע.
17 מכאן נגזר גם ההיקף המוגבל של רמת ההסברים שנדרש לספק כונן-העל על מנת להצדיק את
18 אי התיצבותו מסיבות אישיות לרבות אלה שאין הוא חפץ לפרטן מטעמים של הגנת הפרטיות.
19 משמעות הדברים היא כי על המרכז (וליתר דיוק – על מערכת הבריאות כולה) להיות ערוכים
20 לכך שבמקרים מסויימים. כונני-על במרכזים אלה ואחרים לא יוכלו לספק מענה מידי
21 במקרים דחופים. מצב דברים המטיל חובה על המערכת לדאוג לכך שלפחות באחד מן המרכזים
22 הרפואיים בארץ יתקיים מערך כוננות שיאפשר מענה מידי ודאי במקרה של העדר כונן או
23 העדרו של מערך נורו-רדיולוגי במרכז רפואי. ברמה הלכאורית נראה כי העדר ההסדרה
24 המערכתית ולא התנהלות המבקש מעמידה בסכנה את חייהם של חולים והיא שורש הרע
25 שתרים תרומה נכבדה להתרחשות הארוע המצער.
26
27 ההיבט השני קשור בטבורו לזה הראשון, לנסיבות המקרה ולרמת המיומנות המקצועית יוצאת
28 הדופן של המבקש והוא נעוץ בעומס הבלתי סביר שהוטל על המבקש ככונן על לאורך שנים. כך
29 שמעבר ל-10 ימי הכוננות הוא נדרש להתיצב ואף התיצב בפועל כ-6 פעמים בחודש במוצאע על
30 מנת לטפל במקרים דחופים מכל קצוות הארץ בכל שעה משעות היממה.
31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

1 עיון בהחלטת ראש העירייה מלמד - כי הוא לא התייחס כלל להיבטים אלה כחלק מן השיקולים
2 אותם מחוייב היה לשקול על מנת לגבש החלטה סבירה ומידתית שאינה מטילה על המבקש גם
3 את האחריות למחדלים שאינם רובצים לפתחו.
4
5 לשון אחרת, ברמה הלכאורית סבורות אנו כי בנסיבות המקרה, בהעדר הסדרה מערכתית
6 כאמור, ובמיוחד בשים לב "להקפצות" הרבות של המבקש ככונן על - מעבר לכוננויות
7 "הרגילות" - יש בהחלטה משום הטלת אחריות לסיכון חיי חולים, הנובע מכשלים מערכתיים,
8 על כתפי המבקש ומכאן אי סבירותה ואי מדיניותה. זאת לא רק משום הנזק שהיא גורמת
9 למבקש אלא גם ואולי בעיקר משום הנזק שהיא עלולה להסב לציבור החולים שנמנע מהם
10 לקבל טיפול מהמבקש ומשום ההרחקה שהיא מרחיקה את פתרונה של הבעיה באמצעות
11 הפנייתה של אצבע מאשימה לעבר הגורם שאיננו אחראי לה.
12

מאזן הנוחות

13
14 27. בבוא בית הדין לשקול שיקולים הקשורים למאזן הנוחות עליו להביא בחשבון לא רק את
15 האינטרסים של הצדדים אלא גם אינטרסים של צדדים שלישיים ובמקרה דנו, בראש ובראשונה
16 את האינטרס של טובת הצבור וטובתם של החולים שיזקקו בטווח הקרוב לטיפול פולשני
17 מהסוג שמבצע המבקש.
18 ברמה הלכאורית נראה כי לאור המיומנות הגבוהה של המבקש יש חשיבות לכך שהוא יחזור
19 לפעילות מיידית במרכז, כך שגם הציבור הרחב המבקש להנות משרותי הבריאות הציבורית
20 יהנה משרותיו ולא רק אותו ציבור בעל אמצעים השם מבטחו ברפואה הפרטית. מעבר לכך,
21 נראה כי הותרת המצב על כנו אכן עשויה לגרום לנזק תדמיתי בלתי הפיך למבקש.
22 מנגד המשיבה לא הצביעה על נזק שעלול להגרם לה כתוצאה מקבלת הבקשה. מה גם שראש
23 העירייה החליט במקור על השעיה למשך 14 יום ולאחר מכן הוסיף והחליט להאריכה אך ורק
24 לצורך מיצוי החקירה. חקירה אשר הסתיימה זה מקרוב כך שהמשך ההשעיה אינו נדרש גם אם
25 נלך לשיטתה של המשיבה וטעמיה.
26

עוללות

27
28 28. לא נעלמו מעינינו טענות המשיבה במסגרת סיכומיה בבית-הדין ומשכך נתייחס אליהן בקצרה
29 כדלקמן:
30 מטעונו המשיבה עולה כי ראש העירייה לא היה צריך כלל ליתן דעתו לעמימות ההגדרה של
31 "כוננות-העל". שכן, לשיטתה אחת שכונן-העל זמין לשיחה טלפונית ו"יכול להגיע" הרי
32 שמחוייב הוא להגיע למרכז. טענה זו אינה סותרת את טענת העמימות שמעלה המבקש ואיננה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

- 1 גורעת ממידת הרלבנטיות שלה להכרעה. שכן, לטעמנו עמימות ההגדרה של כונן העל משליכה
2 באופן ישיר על הפרשנות שיש ליתן לדיבר "יכול להגיע".
- 3 כוונת הדברים היא לכך שמשעה שכללי משרד הבריאות לא התוו דרישות של זמינות והערכות
4 מתאימה באופן המאפשר הסתמכות על כונן העל בכל רגע ובכל מצב נתון - הרי שהדבר מחייב
5 את המערכת להערכות מתאימה לשם מתן פתרונות חלופיים במקרים דחופים, הערכות אשר
6 כונן העל רשאי אף הוא להסתמך עליה. מצב דברים זה מעורר אי בהירות ביחס להיקף
7 הנסיבות היכולות לחסות בצל הדיבר "אינו יכול להגיע" כמו גם להיקף ולעומק ההסברים
8 שנדרש כונן העל לספק למקרה של "חוסר יכולת".
- 9
- 10 29. המשביבה חולקת על גרסתו העובדתית של המבקש, לפיה הוא ציין בפני הפונים אליו כי הוא אינו
11 כשיר להגיע באופן מיידי, כאשר לדבריה מהדוחים של פרופ' צבי רם ושל ד"ר טל אור עולה כי
12 המבקש אף לא רמז לכך.
- 13
- 14 ברמה הלכאורית שוכנענו - כי המבקש הבהיר כי הוא אינו מסוגל להגיע מיידית לביה"ח כפי
15 שציין במהלך השימוע ובעדותו בבית-הדין. עם זאת, מוצאים אנו לחזור ולציין כי מעמימותן
16 של הנחיות משרד הבריאות ביחס להגדרת הזמינות נגזרת גם מוגבלות החובה לספק נימוק
17 לטענה בדבר אי הכשירות של כונן העל, בין אם מדובר במצב בריאותי מסוים, שתיית משקאות
18 אלכוהוליים או עייפות.
- 19
- 20 **הסעדים**
- 21
- 22 30. לאור כל האמור אנו מורים אפוא על הפסקת ההשעיה הדחופה מכוח ההחלטה באופן מיידי
23 ועל השבתו של של המבקש לעבודה סדירה במרכז בתפקידו כפי שהיה טרם להשעיה.
- 24
- 25 בשולי הדברים נציין - כי מאחר וברמה הלכאורית שוכנענו כי לו היה קיים מנגנון מערכתי
26 מוסדר המאפשר לכל בית חולים בארץ לרבות בתי החולים שאין בהם מערך נזיר-רדיולוגי או
27 הסדר כוונות מלא להחשף באופן שוטף למידע זמין ביחס לרופאים כווננים (להבדיל מכוונני-על)
28 במרכזים השונים בהם קיים מערך שכזה, לרבות דרכי התקשרות מהירות לכווננים אלה, הרי
29 שתקרית מצערת מעין זו שיכול והציתה את פתיל הסכסוך – היתה נמנעת. מעבר לכך - וזה
30 החשוב - יכול והיה בכך לצמצם את היקף החשיפה של חולים רבים לסכנת חיים או לסכנה
31 בריאותית חמורה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 53709-09-12 ד"ר מימון נ' בי"ח סוראסקי ועיריית ת"א

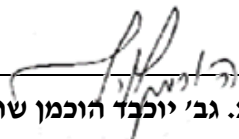
1 נוכח האמור, העתק מהחלטה זו יועבר גם למשרד הבריאות על-ידי המבקש, על מנת שישקול
2 את הצורך לטפל בענין בהתאם לשיקול דעתו.

3
4 המשיבה תשלם למבקש את הוצאות הבקשה בסך של 15,000 ₪.

5
6 31. המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים בדואר.

7
8 ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ג (15.10.12), בהעדר הצדדים.

9
10
11 _____
12 נטע רות, שופטת

11 _____
12 נ.צ. גב' יוכבד הוכמן שורץ
קלדנית: דפנה ענוה-רז